

UZASADNIENIE

Stosownie do dyspozycji art. 423§1a kpk Sąd ograniczył zakres uzasadnienia do tej części wyroku, która dotyczy rozstrzygnięcia w zakresie kary i środków karnych.

Sąd ustalił:

Oskarżony R. P. ma 27 lat, jest kawalerem, bezdzietnym. Zdobył wykształcenie podstawowe, nie posiada zawodu. Utrzymuje się z prac dorywczych. Nie posiada majątku. Oskarżony był już karany za przestępstwa, w tym przeciwko mieniu także, na karę pozbawienia wolności.

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonych;
- karta karna;
- dane osobopoznawcze.

Sąd zważył:

Oskarżony wyczerpał swoim zachowaniem ustawowe znamiona występku z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk. Oskarżony bowiem, w dniu 15 stycznia 2015 r., w O. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej zawarł umowę pożyczki gotówkowej nr (...), wprowadzając w błąd pracownika firmy , (...) S.A, poprzez ustne oświadczenie stwierdzające nieistniejący stosunek pracy i osiąganych dochodach, a które to oświadczenie miało istotne znaczenie dla uzyskania kredytu gotówkowego w kwocie 500 zł, a następnie nie wywiązując się z powyższego zobowiązania doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 500 zł, w/w firmę, przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne, będąc skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Opolu sygn. akt VIIK 1135/09 z dnia 08.12.2009r., którą odbywał w okresie od dnia 31.05.2012iv do dnia 29.11.2013r., tj. o przestępstwo z art. art.286 § 1 kk w zw z art 64 § 1 kk

Wymierzając oskarżonemu kary za dokonane przestępstwa Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 kk. Uwzględniono zatem rodzaj naruszonych dóbr, stopień szkodliwości społecznej czynu jak i zawinienie sprawcy. Nie budzi wątpliwości, że oskarżony dopuścił się przedmiotowego występku w pełni świadomie i umyślnie. Wymierzając zatem, oskarżonemu karę za popełniony czyn, Sąd wziął pod uwagę stopień społecznej szkodliwości czynu, w tym sposób działania oskarżonego oraz wysokość szkody przez niego wyrządzonej.

Popełnione przez oskarżonego czyny przestępcze, charakteryzują się dużym stopniem społecznej szkodliwości, w szczególności czyn z art. 286 § 1 kk. Na społeczną szkodliwość tego czynu ma wpływ fakt, iż kierował się on w tym przypadku chęcią łatwego i szybkiego zysku, działał z determinacją, skierował swoje działanie przeciwko bardzo ważnym i istotnym dobrom chronionym prawem, to jest prawu własności innego podmiotu.

Do okoliczności negatywnych mających wpływ na rodzaj i wymiar kary zaliczyć należy pełną rozmyślność działania, świadomość co do bezprawności podejmowanych decyzji, zaplanowane działanie przestępcze. Do okoliczności obciążających należy zaliczyć także wagę popełnionego czynu przestępczego, a także jego uprzednią bardzo poważną karalność, a także działanie w ramach ponownego powrotu do przestępstwa oskarżonego z art. 64 § 1 kk.

Sąd wymierzając oskarżonemu karę pozbawienia wolności za popełniony czyn miał zatem na uwadze stopień jego winy i znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu. Oskarżony działał umyślnie w zamiarze bezpośrednim. W przypadku przestępstwa przeciwko mieniu oskarżony działał w sposób przemyślany i skuteczny zmierzając do osiągnięcia korzyści majątkowej.

W przypadku w/w okolicznością znacząco obciążającą była jego dotychczasowa karalność, a także działanie w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64 § 1 kk. Sąd wziął też pod uwagę, że przestępcza działalność oskarżonego nie była epizodem jednorazowym, lecz zmierzała najwyraźniej do spełnienia cechy uzyskiwania stałego źródła zarobkowania z przestępstw.

Sąd wymierzając karę pozbawienia wolności w tej wysokości wziął pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze kary, jakie winna ona osiągnąć wobec oskarżonego oraz jej funkcję prewencyjną w stosunku do ogółu społeczeństwa.

W stosunku do oskarżonego, Sąd mając na uwadze stopień zawinienia, wagę i rodzaj popełnionego przestępstwa, jego zakres i rozmiar, uprzednią karalność tego oskarżonego, a zatem brak pozytywnej prognozy kryminologicznej oraz pozostałe okoliczności wymienione wcześniej wpływające na wymiar kary, skazał w/w na karę określoną w wyroku za przypisane mu przestępstwo i w konsekwencji na wymierzoną tam karę bezwzględną pozbawienia wolności. Sąd uznał, iż u tego oskarżonego występują słabe prognozy, by w przyszłości nie zachowywał się podobnie. Brak jest wizji w ocenie Sądu na poprawę postępowania oskarżonego. Łagodniejsze potraktowanie oskarżonego nie wydaje się być w niniejszej sprawie możliwe. Na przeszkodzie wymierzenia, kary niższej w tym rodzajowo stoją okoliczności wymiaru kary opisane wyżej, w tym uprzednia karalność oraz działanie w ramach art. 64 § 1 kk.

Sąd nie znalazł podstaw w stosunku do oskarżonego by wymierzyć karę niższą rodzajowo. W ocenie Sądu tylko bezwarunkowa kara pozbawienia wolności w przyjętej wysokości, może spowodować, że oskarżony zrozumie swoje błędne postępowanie i nie będzie więcej dopuszczać się popełniania tego typu przestępstw. Jednocześnie tylko bezwzględna kara pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości popełnionych czynów, jak i do zawinienia sprawców.

Sąd uznał jednocześnie, iż u tego oskarżonego występują takie prognoz, w zakresie popełnienia nowych przestępstw i zachowywania się w sposób podobny, iż wystarczającą do przeciwdziałaniu powyższemu, a zarazem niezbędną w tym zakresie, jest wymierzenie kary jak wyżej. Surowsze potraktowanie oskarżonego nie wydaje się być w niniejszej sprawie możliwe i potrzebne, także w ocenie Sądu, w zakresie ewentualnego wymierzenia wyższej kary pozbawienia wolności, albowiem odbiegałoby to od zasad prewencji ogólnej i szczególnej wymiaru kary

Oceniając społeczną szkodliwość popełnionego czynu przez pryzmat okoliczności wpływających na wymiar kary, należy ocenić, iż wyższa kara pozbawienia wolności, byłaby rażąco surowa, w jakiegokolwiek wyższej wysokości niż wymierzona i jednoznacznie przekraczałaby stawiane cele, tak w zakresie prewencji ogólnej, jak również szczególnej. Oceniając powyższe należy stwierdzić, iż zamykanie oskarżonego na dłuższy okres niż przyjęty w wyroku, w powyższych warunkach, mijałoby się z właściwą polityką karną, w jej każdym aspekcie.

Wyrok wywiera również skutki w zakresie prewencji ogólnej, ma zatem oddziaływać na społeczeństwo. Dlatego też zdaniem Sądu wymierzona oskarżonemu kary spełni powyższe zadanie, mając w szczególności na uwadze wagę tego rodzaju przestępstwa oraz ich negatywny odbiór społeczny, a także zagrożenie społeczne związane z ich popełnianiem.

Od oskarżonego, Sąd z urzędu, dodatkowo zasądził na rzecz pokrzywdzonego obowiązek naprawienia szkody, ponieważ wyrządzona przestępstwem szkoda majątkowa jednoznacznie ustalona, jest niewątpliwie uszczerbkiem w majątku pokrzywdzonego, a do dnia dzisiejszego nie została naprawiona.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów sądowych zapadło z uwzględnieniem wymierzonej kary i poniesionych w procesie wydatków, oraz z uwagi na skazanie oskarżonego.

Z tych względów orzeczono jak na wstępie.